

defender una cuestión determinada, si aquella a la que le interesa más, si a la que le interesa menos, si a la que le interesa a medias. ¿Quién tiene que poner de acuerdo a las comunidades autónomas en función de la competencia que tiene que defender, cuando hablamos del arroz o cuando hablamos de la patata o cuando hablamos de cualquier cuestión que pueda afectar a varias comunidades autónomas?

Ese es el problema que en estos momentos, como en otras cuestiones, en esta cuestión el gobierno socialista ha abierto un debate y no tiene un modelo de presencia. Y no estoy dispuesto a hacerle el juego a un gobierno que habla de cuestiones fundamentales y esenciales sin saber exactamente qué es lo que está proponiendo o qué es lo que está abriendo al debate. Esa es la realidad de este gobierno socialista. Porque, efectivamente, usted aquí en esta tribuna no nos ha trasladado una sola propuesta del gobierno socialista de Madrid, señor Pla, porque no hay propuesta. Ha habido una invitación por parte de algún ministro a que algún consejero le acompañase a alguna reunión de miembros de ministros de algunos gobiernos de la Unión Europea, ha habido alguna invitación, pero no hay propuesta, no hay ninguna decisión respecto de qué manera se tienen que presentar las comunidades autónomas en la defensa de los intereses de cada una de ellas.

Nosotros, mientras tanto, no entrar en ese lío y no entrar en ese debate. Nosotros, seguir haciendo de la defensa de nuestros intereses el *leit motiv* de este gobierno autonómico allá donde haga falta. Y usted, haciendo de corifeo...

La senyora vicepresidenta primera:

Honorable president, per favor, finalitze.

El senyor president del Consell:

...de un gobierno que lo único que ha hecho en Europa es ir contra...

La senyora vicepresidenta primera:

Finalitze, per favor, senyor president.

El senyor president del Consell:

...los intereses de nuestra comunidad.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

A continuació, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Esquerra Unida: l'Entesa, l'il·lustre síndic d'eixe grup, el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president.

Jo, en primer lloc, li volia demanar que, en valencià, per suposat, millorara la informació a l'interior del seu Consell,

perquè del que vosté ha estat capaç de parlar avui, quinze hores abans el seu conseller no era capaç, el conseller d'Indústria. Però no li ho dic, no li ho dic, ho retire. Ho retire per un motiu molt clar: perquè vosté no ha dit absolutament res d'Izar Manises. Per a l'empresa i per als treballadors, de foment, ni un gra. I per tant, ho retire absolutament.

Mire, parlant del nostre tema, del valencià. Evidentment, és el tret diferencial més clar de la nostra comunitat, però el problema és que les enquestes de tipus sociolingüístic ens diuen que en la dècada que ha governat el Partit Popular la gent que entén el valencià ha baixat onze punts, la gent que sap parlar valencià bé o perfectament ha baixat prop de deu punts, malgrat els esforços educatius, que s'han de reconèixer i que no són nous.

Hem de reconèixer una cosa, i és que està fracassant la promoció de l'ús del valencià, de l'ús social de la nostra llengua, està fracassant en el nostre país. I nosaltres pensem que la responsabilitat fonamentalment és seua.

Per açò li preguntem quines mesures ha pres el Consell per a fomentar l'ús del valencià directament en l'administració, perquè entenem que és una obligació directa seua.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Per a contestar, té la paraula el molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

L'any 2001 se va introduir el requisit lingüístic en les oposicions de docents.

La Comissió Interdepartamental de Promoció del Valencià en l'Administració es va reunir en la localitat d'Ares i va aprovar un document sobre l'ús del valencià en l'administració autonòmica.

S'ha firmat un conveni de mobilitat laboral entre l'estat i la Comunitat Valenciana per als funcionaris de l'estat que accedixen a una plaça en la Comunitat Valenciana per a un compromís a dependre valencià en un termini determinat, i la Generalitat proporciona la formació necessària.

S'ha signat un conveni de col·laboració entre la Conselleria de Cultura i la Federació Valenciana de Municipis i Províncies sobre la promoció i ús del valencià que ascendix a prop de mig milió d'euros.

S'ha firmat un conveni amb el Col·legi Notarial per a promoure la utilització del valencià en els documents notariaus.

S'ha prioritzat la formació en valencià del personal al servei de l'administració de la Generalitat Valenciana a través dels cursos de coneixement del valencià i cursos específics en llenguatge administratiu. En la convocatòria 2004 han participat 8.000 funcionaris.

S'han realitzat jornades de coordinació i formació per a tècnics lingüístics de les conselleries i altres administracions públiques.

Curs de valencià en línia. Per primera vegada se poden fer en la xarxa pràctiques de proves d'examen de la Junta Qualificadora. En estes dos edicions s'han inscrit més de 9.000 persones.

S'ha firmat una addenda al conveni de col·laboració amb l'estat per a la formació dels seus funcionaris en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. L'any 2004 s'han realitzat estos cursos per a 1.300 funcionaris.

El programa Salt3 s'ha distribuït en totes les conselleries i ens de la Generalitat i en oficines de l'administració general de l'estat.

S'ha ficat en marxa el projecte Lliurex, i es tracta del primer sistema operatiu disponible íntegrament en valencià.

S'ha fet també en matèria fiscal una innovació respecte del valencià al crear la deducció en el tram autonòmic d'Irpf específic per donacions per al foment del valencià.

En definitiva, se continuen fiant en marxa mesures per a l'ús i la promoció del valencià. Jo sé que quan més promoció del valencià, menys discurs del seu partit. Ho sent moltíssim.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies, honorable president.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Esquerra Unida, el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president. Si aquesta afirmació final és certa, el nostre discurs anirà *in crescendo*, perquè tot açò que ha dit són coses que s'estaven fent abans.

I mire, teòricament n'hi ha un acord molt clar en tota la societat valenciana sobre aquest tema. No li parlaré de la Llei d'ús, que no s'ha acomplit, però sí que li parlo de la declaració del Consell Valencià de Cultura, del pròleg de la Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, del compromís del Pacte pel Valencià que varen signar els dos grans partits quan es van nomenar els acadèmics... Tota l'esquerra, tots els grups nacionalistes, tenim un compromís pel valencià.

I, efectivament, vosté ho ha mencionat. Mire, jo tinc aquí la foto, mire que somrients estan i que bonics tots. La Declaració d'Ares. Fa un any i tretze dies exactament. I clar, jo he seguit això que vosté m'ha dit, però, clar, eixa Declaració d'Ares té un decàleg.

Diu: "Les comunicacions entre conselleries es faran en valencià." Es fan en valencià, senyor president? "Les comunicacions entre conselleries i delegacions territorials es faran en valencià." Es fan en valencià, senyor president? "Les comunicacions entre conselleries, ens públics, diputacions i municipis es faran en valencià." Es fan en valencià, senyor president? "Les intervencions públiques d'alts càrrecs que coneguen el valencià es faran en valencià." Es fan en valencià, senyor president? "L'atenció als ciutadans en l'administració es començarà en valencià." Es comença en valencià, senyor president? Vosté pot afirmar açò que varen signar fa un any concretament? Els fullets informatius, les pàgines web -d'açò n'ha parlat un poc-, els anuncis, les revistes, es faran principalment en valencià? No és cert. No és cert.

Vostés estan incomplint descaradament una declaració que nosaltres vam dir: "Xe, al final la dreta sembla que es va a preocupar de la nostra llengua. Igual este país comença a tenir un poc de sort." Doncs, mire, no. No s'està fent res d'açò.

Eixa Declaració d'Ares, i vosté ho sap, sembla que tots estem d'acord, que el seu partit està d'acord... Alguns no,

eh?, alguns no, de per aquí, alguns no estan d'acord, i sembla que li han lligat les mans, o que realment vosté volia fer una declaració pomposa al voltant d'este tema però que després no s'ha avançat.

El fet real d'este país és que, malgrat aquestes declaracions entre totes les forces polítiques, les forces sindicals, un consens ampli, un consens i fins i tot unes obligacions legals, uns compromisos... és que açò no es fa, és que este tema no es fa, no s'està fent res de nou significatiu respecte al tema d'incorporar el valencià a l'administració, i vosté ho sap, i vosté ho sap, senyor president.

Per tant, això que deia vosté que nosaltres no podem parlar... Per desgràcia. Ens agradaria no parlar més d'este tema. Ens agradaria, li ho dic amb serietat, que poguérem estar tots d'acord en este tema. I si esta Declaració d'Ares, que és molt pareguda a tots els documents que li he plantejat, documents signats per gent d'esquerra, per gent de dreta, per tots els sectors, es complira, donaríem un pas endavant. Però no s'està donant. I vosté ho sap.

I vosté sap perfectament que en l'administració la llengua dominant és el castellà, i vosté ho sap perfectament. I no s'està avançant. Hi han impediments molt greus perquè el valencià es pugui utilitzar en l'administració, malgrat les passes que vosté ens ha dit.

Mire, del Salt s'ha fet el 3, però teníem el 2. La novetat, mire, hi ha una novetat molt important, sí. Ara, a més de traduir del castellà al valencià, podem passar del valencià al castellà. És una gran novetat el Salt3. Ens permet que puguem traduir al castellà aquells que acostumem a escriure en valencià. Bé, és una novetat, però mire, no és un pas molt important, em permetrà que li diga que no és un pas molt important respecte al que hi havia abans. No han conquistat vostés precisament la lluna en aquest tema.

Jo li demanaria que fóra valent en este tema. Jo crec que la immensa majoria de la societat...

La senyora vicepresidenta primera:

I jo li demane que acabe, senyor Ribó, per favor.

El senyor Ribó i Canut:

-Acabe en seguida, senyora presidenta.- Les enquestes. Només queda un sector del seu partit que no vol...

La senyora vicepresidenta primera:

S'ha acabat el seu temps i sap que en les preguntes...

El senyor Ribó i Canut:

Jo li demanaria que fóra valent.

La senyora vicepresidenta primera:

...el temps és estricte.

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Perdone. Moltes gràcies.

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat, senyor Francesc Camps.

El senyor president del Consell:

Gràcies, presidenta.

En una cosa estem tots d'acord, molta gent de la Comunitat Valenciana: mosatros defenem el valencià a València, a Espanya i a Europa, i vosté, no. Eixa és la diferència. (*Remors*) Mosatros tenim claríssim que som valencians i que parlem en valencià, i vosté no. Vosté és moltes vegades un entrebanc precisament per a la normalització de l'ús del valencià, vosté, les seues teories i la seua manera de plantejar la qüestió del valencià, de manera política i sempre amb crispació i amb tensió.

Estava llegint ací entre altres coses, el que passa és que abans he fet una relació de qüestions que hem ficat en marxa des de l'administració i no volia ser molt exhaustiu, perquè, clar, tampoc tenim molt de temps. Fixe's. Somriure telefònic. Jo li demanaria a vosté que quan parle del valencià parle feliç, parle tranquil, parle amb normalitat, (*Remors. La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*) traslladant normalitat d'una llengua que és normal en la nostra societat, i no fent del valencià un instrument de tensió i de crispació constant. Vosté quan parla del valencià dona por, parla amb tensió i amb crispació. I jo quan parle en valencià parle tranquil, senzillament perquè no és un instrument de crispació sinó un vehicle de comunicació, de translació d'idees i de propostes. I quan mosatros fem del valencià un deure quant a l'ús i la normalització no estem fent una ruptura social sinó estem enriquint la nostra comunitat, enriquint la Comunitat Valenciana en tots els seus aspectes.

Senyor Ribó, somriure telefònic. (*Remors*) Li vaig a donar el número de telèfon perquè vosté cride, a vore si tenim la sort que la pròxima vegada que vosté parle del valencià parle amb tranquil·litat i amb normalitat, com s'ha parlat sempre en ma casa i en les cases dels valencians, amb pau i amb tranquil·litat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments. Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Bé. Finalitzat este punt de l'ordre del dia, se suspén el Ple, que es reprendrà a les onze del matí.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 37 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 8 minuts*)

Compareixença del conseller d'Empresa, Universitat i Ciència per a explicar la política general de la conselleria

La senyora vicepresidenta primera:

Següent punt de l'ordre del dia: compareixença del conseller d'Empresa, Universitat i Ciència per a explicar la polí-

tica general que seguirà la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència.

Té la paraula l'honorable conseller senyor Nieto.

El senyor conseller d'Empresa, Universitat i Ciència:

Señora presidente.

Señorías.

He venido a explicar cuáles son las líneas maestras, los ejes de la política general de la conselleria que tengo el honor de dirigir.

Permítanme antes, brevemente, decirles a ustedes que la apuesta del muy honorable presidente de crear la Conselleria de Empresa, Universidad y Ciencia, tiene todo el sentido. Unir en el mismo ámbito las decisiones y los programas que afectan a la empresa, a la universidad y a la ciencia es, en una sociedad moderna, hacerlo pertinente. Permítanme decirles porqué.

Miren ustedes, la condición necesaria para que cada día una sociedad pueda abrir las puertas del bienestar, de la libertad, de la educación, del debate de ideas, de la justicia, de la sanidad, de la universidad, de estas Cortes, etcétera, etcétera, es que esta sociedad sea capaz de generar riqueza. Si no se genera riqueza no hay posibilidad de que una sociedad sea libre. No existe ni un solo ejemplo de país en el mundo que avale lo contrario. Cuando una sociedad democrática vive en paz y libertad todos le damos legitimidad a la generación de riqueza, pero hay un colectivo que especialmente se compromete con esta tarea, que arriesga más que nadie. Es la parte más doliente del proceso, es la parte intelectualmente más tensada del proceso. Me refiero a la empresa, me refiero a los empresarios y a los trabajadores.

Hoy día, el vivir diario de una empresa que haga bien sus deberes es, intelectualmente hablando, un compromiso social de los más violentos que puedan encontrarse en la sociedad. Y ello, al menos, por cinco razones.

Primera, porque la producción ha de ser competitiva, es decir, ha de integrar continuamente las nuevas tecnologías, diseños, avances, etcétera.

Segundo, porque se ha de producir lo que el cliente quiere o puede comprar. Si una empresa no vende es porque fabrica lo que el cliente no compra y, esto, evidentemente no lo hace por gusto el empresario.

Tercero, porque ha de ponerse en contacto al cliente con el bien producido. Este problema es uno de los más grandes y menos conocido que hoy tienen las empresas. No saben ustedes las frustraciones de los emprendedores y de los empresarios para acceder a las cadenas de distribución, a las cadenas comerciales y las dificultades que existen.

Cuarto, porque cuando todo lo anterior ocurre, ese contacto consumidor-producto está sometido a la más implacable de las leyes del mercado. Las cosas valen lo que los demás pagan por ellas. Y, además, el consumidor ha de mantener fidelidad en el tiempo a dichos bienes o a la empresa.

Y, finalmente, quinto, porque la empresa tiene un reto intelectual aún más violento que todos los anteriores juntos, obligatoria inexorablemente y al mismo tiempo que hace todo lo anterior, tiene que idear, diseñar por innovación los productos, prototipos o bienes que de modo inevitable han de sustituir a los que están en el mercado. Este reto únicamente lo pueden ganar hoy las empresas con expertos que